

בג"צ 3335/18 - הצלחה - התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' המחלקה לחקירות שוטרים

בג"צ 3335/18 - הצלחה - התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' המחלקה לחקירות

שוטרים עליון

בג"צ 3335/18

הצלחה - התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת

נ ג ד

המחלקה לחקירות שוטרים

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[31.07.2018]

כבוד השופט ד' ברק-ארז

כבוד השופט מ' מזוז

כבוד השופט ע' ברון

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרת:

עו"ד אלעד מן; עו"ד דב גלעד כהן

בשם המשיבה:

עו"ד יונתן ברמן

פסק-דין

השופט ע' ברון:

1. הסעד המבוקש בעתירה שלפנינו הוא כי המחלקה לחקירות שוטרים (להלן: המשיבה) "תפעל לגיבוש ופרסום הנחיות מינהליות מפורטות וסדורות בנושא אמות המידה לברירה בין ניתוב עניינם של שוטרים שנחקרו על ידי המשיבה כחשודים בביצוע עבירות פליליות - להליך משמעת, לבין ניתובם של אלו להליך פלילי." על פי הנטען, למשיבה סמכות ייחודית לסגור תיקי חקירה פלילית נגד שוטרים ולנתבם להמשך טיפול במישור המשמעת - ולמרות שמדובר בעניין חשוב ולעיתים אף הרה גורל, לא קיימת כל הנחיה מינהלית המתווה אמות מידה לקבלת ההחלטה בנדון.

בתגובתה לעתירה מבהירה המשיבה כי הסדרת ההנחיות בנושא העמדת שוטרים לדין מצויה בעבודת מטה בשלבים מתקדמים. בתוך כך, לאחרונה העבירה המשיבה ללשכת המשנה לפרקליט המדינה (פלילי) טיוטת נוהל המסדיר את מדיניות המשיבה בנוגע לשימוש בכוח על ידי שוטרים - לרבות קווים מנחים להבחנה בין העמדה לדין פלילי לבין העמדה לדין משמעתי; ואף נקבעה ישיבה לדיון בטייטה במהלך החודש הקרוב. באותה ישיבה צפויה לעלות לדיון אף טיוטת נוהל שעניינו מדיניות המשיבה בהעמדה לדין (פלילי ומשמעתי) בעבירות של דיווחי כזב של שוטרים. נוסף לזאת, פרקליט המדינה מגבש בימים אלה הנחיות להבחנה בין העמדה לדין פלילי לבין העמדה לדין משמעתי בעבירות הטרדה מינית על ידי עובד; ומדובר בהנחיות רלוונטיות לפעילות המשיבה בכל הנוגע לייחוס עבירות מסוג זה לשוטרים. בנסיבות אלה סבורה המשיבה כי אין טעם בבירור העתירה בנקודת הזמן הנוכחית.

לעמדת העותרת, האמור בתגובת המשיבה מחזק למעשה את הנטען בעתירה - כי יש מקום להסדיר את הסוגיה שעולה בעתירה, וכי יש מקום לסעד שנתבקש בה. משכך, לגישת העותרת "ראוי שבית המשפט הנכבד ימשיך לפקוח את עינו במסגרת הליך זה, באשר להשלמת ההסדרה ולוח הזמנים הנוגע לכך". בהקשר זה מציינת העותרת כי המשיבה לא פירטה סד זמנים צפוי להשלמת תהליך קביעת ההנחיות, וכי בכל מקרה הנחיות אלה מתייחסות רק לעבירות מסוימות (שימוש בכוח, דיווחי כזב והטרדה מינית).

2. לאחר עיון בעתירה, בתגובת המשיבה ובתשובת העותרת לתגובה, הגענו לידי מסקנה כי יש להורות על מחיקת העתירה. הסעד המבוקש בעתירה הוא גיבוש הנחיות בנוגע להעמדת שוטרים לדין (פלילי או משמעתי) - ואולם המצב בפועל הוא שגיבוש הנחיות כאמור לא רק שהחל זה מכבר, אלא אף מצוי בשלב מתקדם. בנסיבות אלה דומה כי העתירה במתכונתה הנוכחית מיצתה את עצמה, ואף העותרת אינה חולקת על כך - אלא שלטענתה שומה על בית משפט לפקח על תהליך גיבוש ההנחיות על ידי המשיבה. איננו סבורים כי יש מקום להותיר את העתירה תלויה ועומדת מטעם זה בלבד - שכן אם לא תעמוד המשיבה בגיבוש ההנחיות, הרי ששמורה לעותרת הזכות לשוב ולפנות לבית משפט זה; ואם תקיים המשיבה את הנדרש בעתירה, ההליך דנן צפוי להתייטר או לשנות את אופיו כך שהתשתית העובדתית והמשפטית שביסוד העתירה בכל מקרה לא תתאים עוד לבירורה (ראו והשוו: בג"ץ 9098/12 המועצה האזורית ברנר נ' שר הפנים (25.7.2013)). אין זאת אלא שהפרקטיקה של "ליווי" הצדדים עד לפתרון מלא של הסוגיה שביסוד העתירה, כמעין סעד ביניים, אינה הולמת בנסיבות המקרה (להרחבה ראו: בג"ץ 8730/03 שירותי בריאות כללית נ' שר האוצר, פסקאות 43-46 (21.6.2012)). אין אמנם חולק בדבר החשיבות הציבורית הגלומה בהסדרת כללים להפעלת סמכותה של המשיבה להעמיד שוטרים לדין פלילי ומשמעתי; ואולם משהודיעה המשיבה כי עבודת המטה לגיבוש ההנחיות מצויה בשלבים מתקדמים - מן הראוי לאפשר לה להשלים את תהליך העבודה שבו החלה (ראו והשוו: בג"ץ 2370/15 פלוני נ' פרקליטות המדינה (21.7.2015)).

3. סופו של דבר אנו מורים על מחיקת העתירה, וטענות העותרת שמורות לה. אין צו להוצאות. ניתן היום, י"ט באב התשע"ח (31.7.2018).